

Sygnatura akt III U 780/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 23-10-2015 r.

Sąd Okręgowy w Koninie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia – **SO Elżbieta Majewska**

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Alina Darul

przy udziale

po rozpoznaniu w dniu 23-10-2015 r. w Koninie

sprawy **J. K.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

o świadczenie przedemerytalne

na skutek odwołania **J. K.**

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

z dnia 02.07.2015r. znak: (...)

1. O d d a l a o d w o ł a n i e.

2. Odstępuje od obciążania odwołującej kosztami zastępstwa procesowego.

SSO Elżbieta Majewska

Sygn. akt III U 780 / 15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 02 lipca 2015 r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. odmówił J. K. prawa do świadczenia przedemerytalnego.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy stwierdził, że brak jest podstaw do przyznania świadczenia przedemerytalnego bowiem wnioskodawczyni nie spełniła warunku zarejestrowania się we właściwym powiatowym urzędzie pracy w ciągu 30 dni od dnia ustania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Z decyzją tą nie zgodziła się J. K. wnosząc odwołanie. W odwołaniu ubezpieczona podniosła, iż nie zarejestrowała się po utracie świadczenia rentowego w PUP ponieważ odwoływała się od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS. W oczekiwaniu na decyzję związaną z rentą ze względu na brak środków do życia zatrudniła się w firmie (...) i podpisała umowę na czas określony do 31.10.2014 r. Jednocześnie firma nie przedłużyła jej umowy z uwagi na konieczność redukcji etatów wynikającą z sezonowości prac.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. wniósł o oddalenie odwołania podnosząc, że odwołująca nie zarejestrowała się we właściwym powiatowym urzędzie pracy w ciągu 30 dni od ustania prawa do renty w związku z czym brak było podstaw do ustalenia prawa do świadczenia przedemerytalnego.

Sąd ustalił i zważył co następuje :

J. K., ur. (...), pobierała rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 01.02.2006 r. do 31.03.2014 r. Do nabycia prawa do renty i ustalenia jej wysokości organ rentowy uwzględnił ubezpieczonej okresy składkowe wynoszące 25 lat, 4 miesiące i 8 dni oraz okresy nieskładkowe w wymiarze 10 miesięcy i 20 dni (łącznie 26 lat, 2 miesiące i 28 dni).

W dniu 27.02.2014 r. J. K. złożyła w organie rentowym wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z dnia 20.03.2014 r. wnioskodawczyni nie została uznana za osobę niezdolną do pracy. Od powyższego orzeczenia ubezpieczona wniosła sprzeciw do komisji lekarskiej ZUS, jednakże orzeczeniem z dnia 05.06.2014 r. komisja stwierdziła, że odwołująca nie jest niezdolna do pracy. Decyzją z dnia 12.06.2014 r. ZUS II Oddział w P. odmówił J. K. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od dnia 01.04.2014 r. a powyższa decyzja jest prawomocna bowiem ubezpieczona nie wniosła od niej odwołania do Sądu.

Odwołująca jeszcze przed zakończeniem postępowania w sprawie dalszego prawa do renty zatrudniła się w P.H.U. (...) S.C. w K. jako ogrodnik. Ubezpieczona zawarła wówczas umowę o pracę na czas określony do dnia 31 października 2014 r. w pełnym wymiarze czasu pracy, a umowa o pracę wygasła po upływie okresu na , który została zawarta tj. po dniu 31.10.2014 r. W okresie od 31.10.2014 r. do 14.11.2014 r. ubezpieczona była niezdolna do pracy i od 01.11.2014 r. do 14.11.2014 r. pobierała zasiłek chorobowy po ustaniu zatrudnienia.

W dniu 17.11.2014 r. J. K. zarejestrowała się w Powiatowym Urzędzie Pracy w K. jako osoba bezrobotna. Odwołująca pobierała zasiłek dla bezrobotnych w okresie od 17.11.2014 r. do 15.05.2015 r. W okresie pobierania zasiłku nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej ani też zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych.

Dnia 15.06.2015 r. wpłynął do organu rentowego wniosek J. K. o świadczenie przedemerytalne. Do wniosku ubezpieczona dołączyła świadectwo pracy z dnia 3.11.2014 r. wystawione przez P.H.U. (...) S.C. w K. oraz zaświadczenie Starosty (...) z dnia 12.06.2015 r. o zarejestrowaniu w Urzędzie Pracy jako bezrobotna, okresach pobierania zasiłku dla bezrobotnych oraz potwierdzające, że wnioskodawczyni nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji pracy. Na wezwanie organu rentowego odwołująca dołączyła także pismo pracodawcy (...) z dnia 25.06.2015 r. , w którym potwierdzono, że rozwiązanie umowy o pracę nastąpiło z dniem 31.10.2014 r. tj. z upływem czasu na jaki została zawarta. Jednocześnie wyjaśniono, że umowa nie została przedłużona z uwagi na konieczną redukcję etatów wynikającą z sezonowości prac ogrodniczych i pielęgnacyjnych prowadzonych przez firmę.

Na podstawie dokumentów dołączonych do wniosku o świadczenie przedemerytalne jak i dokumentów złożonych przy wniosku o rentę organ rentowy ustalił , że J. K. do dnia rozwiązania stosunku pracy tj. do 31.10.2014 r. udokumentowała 25 lat, 10 miesięcy i 8 dni okresów składkowych oraz 10 miesięcy i 21 dni okresów nieskładkowych, łącznie udowodniła 26 lat, 8 miesięcy i 29 dni takich okresów.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach ZUS oraz zeznań odwołującej.

W ocenie Sądu treść dokumentów nie budziła wątpliwości i nie była kwestionowana przez żadną ze stron dlatego też Sąd uznał je za wiarygodne. Również zeznania odwołującej Sąd uwzględnił w całości bowiem były one zgodne z materiałem dowodowym zgromadzonym w aktach rentowych.

Zgodnie treścią **art. 2 ust. 1** ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. 2013. 170 – j.t) , prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która :

1) do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z powodu likwidacji pracodawcy lub niewypłacalności pracodawcy, w rozumieniu przepisów o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, u którego była zatrudniona lub pozostawała w stosunku służbowym przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 56 lat - kobieta oraz 61 lat - mężczyzna i posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, lub

2) do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. Nr 99, poz. 1001), zwanej dalej "ustawą o promocji zatrudnienia", w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna oraz posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 30 lat dla kobiet i 35 lat dla mężczyzn, lub

3) do dnia ogłoszenia upadłości prowadziła nieprzerwanie i przez okres nie krótszy niż 24 miesiące pozarolniczą działalność, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887, z późn. zm.¹⁾), zwanej dalej "ustawą o systemie ubezpieczeń społecznych", i za ten okres opłaciła składki na ubezpieczenia społeczne oraz do dnia ogłoszenia upadłości ukończyła co najmniej 56 lat - kobieta i 61 lat - mężczyzna i posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, lub

4) zarejestrowała się we właściwym powiatowym urzędzie pracy w ciągu 30 dni od dnia ustania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, pobieranej nieprzerwanie przez okres co najmniej 5 lat, i do dnia, w którym ustало prawo do renty, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna i osiągnęła okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, lub

5) do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 35 lat dla kobiet i 40 lat dla mężczyzn, lub

6) do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego, z powodu likwidacji pracodawcy lub niewypłacalności pracodawcy, w rozumieniu przepisów o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, u którego była zatrudniona lub pozostawała w stosunku służbowym przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiadała okres uprawniający do emerytury wynoszący co najmniej 34 lata dla kobiet i 39 lat dla mężczyzn.

Podkreślić też należy, że w świetle art. 2 ust. 2 powołanej ustawy za okres uprawniający do emerytury, o którym mowa w ust. 1, uważa się okres ustalony zgodnie z przepisami **art. 5-9, art. 10 ust. 1** oraz **art. 11** ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U.2013. 1440 – j.t.).

Ponadto zgodnie z **art. 2 ust. 3** powołanej ustawy świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna;

2) w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;

3) złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

W przedmiotowej sprawie nie budzi wątpliwości, że umowa o pracę jaka łączyła odwołującą z P.H.U. (...) do dnia 31.10.2014 r. wygasła z upływem czasu na jaki została zawarta bowiem była to umowa zawarta na czas określony w związku z sezonowością robót, które w ramach działalności są wykonywane u tego pracodawcy. W tych okolicznościach odwołująca nie może powoływać się na spełnianie przesłanek do nabycia prawa do świadczenia przedemerytalnego określonych w punkcie 2 przepisu art. 2 ust. 1 ustawy bowiem jest tam mowa o rozwiązaniu stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U.2015.149-j.t).

Zgodnie z treścią art. 2 ust. 1 pkt 29 tej ustawy ilekroć jest tam mowa o przyczynach dotyczących zakładu pracy to oznacza to :

a) rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn nie dotyczących pracowników, zgodnie z przepisami o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn nie dotyczących pracowników lub zgodnie z przepisami ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz. U. z 2014 r. poz. 1502 i 1662), w przypadku rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z tych przyczyn u pracodawcy zatrudniającego mniej niż 20 pracowników,

b) rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego z powodu ogłoszenia upadłości pracodawcy, jego likwidacji lub likwidacji stanowiska pracy z przyczyn ekonomicznych, organizacyjnych, produkcyjnych albo technologicznych,

c) wygaśnięcie stosunku pracy lub stosunku służbowego w przypadku śmierci pracodawcy lub gdy odrębne przepisy przewidują wygaśnięcie stosunku pracy lub stosunku służbowego w wyniku przejścia zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę i niezapropozowania przez tego pracodawcę nowych warunków pracy i płacy,

d) rozwiązanie stosunku pracy przez pracownika na podstawie art. 55 § 1¹ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy z uwagi na ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków wobec pracownika.

Taka redakcja przepisu wskazuje wyraźnie, iż uzależnia on nabycie prawa do świadczenia przedemerytalnego od tego co było przyczyną rozwiązania stosunku pracy, a nie od tego co stanowiło powód niezawarcia kolejnej umowy o pracę. Ponadto użycie sformułowania „rozwiązanie stosunku pracy” przy uwzględnieniu treści art. 32 kp przemawia za przyjęciem, że do rozwiązania umowy o pracę musi dojść albo na skutek jednostronnego oświadczenia woli pracodawcy, albo na skutek porozumienia stron, albo na skutek rozwiązania stosunku pracy przez pracownika na podstawie art. 55 § 1 k.p., a nie na skutek upływu okresu, na który stosunek pracy był zawarty (tak m.in. wyrok SA w Katowicach z dnia 5.02.2014 r. III AUa 939/13).

W przedmiotowej sprawie natomiast do wygaśnięcia stosunku pracy doszło w związku z upływem okresu, na jaki umowa o pracę została zawarta. Powołany przepis art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy o świadczeniach emerytalnych wymaga natomiast by do rozwiązania stosunku pracy doszło z przyczyn dotyczących pracodawcy w rozumieniu przepisów o promocji zatrudnienia. Tak więc brak jest przesłanek do przyznania świadczenia przedemerytalnego ubezpieczonej na podstawie **art. 2 ust. 1 pkt 2** ustawy.

Ponieważ ubezpieczona pobierała rentę z tytułu niezdolności do pracy przez okres 5 lat to mogła nabyć prawo do świadczenia przedemerytalnego po spełnieniu warunków określonych w **art. 2 ust. 1 pkt 4**. Warunkiem jednak nabycia tego prawa, poza pobieraniem renty przez co najmniej 5 lat, posiadaniem określonego wieku (kobieta 55 lat) i okresu uprawniającego do emerytury wynoszącego co najmniej 20 lat, jest także i to by w ciągu 30 dni od ustania prawa do renty ubezpieczona zarejestrowała się we właściwym powiatowym urzędzie pracy. Z okoliczności przedmiotowej sprawy wynika jednak, że tego ostatniego warunku ubezpieczona nie spełniła.

Nie budzi wątpliwości, że J. K. była uprawniona do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w okresie od 1.02.2006 r. do 31.03.2014 r. W orzecznictwie ugruntowany jest pogląd, że pojęcie „dzień ustania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy” należy powiązać z porządkiem dochodzenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Oznacza to, że w sytuacji, gdy ubezpieczony nie wystąpi z wnioskiem o ustalenie prawa do renty na dalszy

okres dzień ustania prawa do renty jest tożsamy z upływem okresu , na jaki przyznano to świadczenie. Jeśli natomiast wnioskodawca uruchomi tryb zmierzający do przyznania świadczenia na dalszy okres to dzień ustania prawa do renty nastąpi z chwilą uprawomocnienia się negatywnej decyzji organu rentowego w przedmiocie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (tak : wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23.09.2014 r. II UK 562/13).

Z okoliczności sprawy wynika, że odwołująca złożyła w organie rentowym wniosek o przyznanie prawa do dalszej renty , a postępowanie to zakończyło się z dniem wydania przez organ rentowy decyzji odmawiającej tego prawa tj. decyzji z dnia 12 czerwca 2014 r. Powyższa decyzja została doręczona ubezpieczonej dnia 17 czerwca 2014 r. wraz z pouczeniem o sposobie i terminie wniesienia od tego decyzji odwołania. J. K. nie wносиła od tej decyzji odwołania do Sądu i decyzja uprawomocniła się dnia 17 lipca 2014 r.

W świetle powyższych rozważań termin 30 dni do zarejestrowania się ubezpieczonej we właściwym powiatowym urzędzie pracy , o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4 biegł dla odwołującej od dnia 17.07.2014 r. i upływał z dniem 17 sierpnia 2014 r. Odwołująca natomiast zarejestrowała się Powiatowym Urzędzie Pracy w K. dopiero w dniu 17 listopada 2014 r. , a więc znacznie po upływie wskazanego terminu.

Podsumowując stwierdzić należy, że J. K. nie spełniła przesłanek do nabycia prawa do świadczenia przedemerytalnego określonych w **art. 2 ust. 1 pkt 2 i pkt 4** ustawy o świadczeniach przedemerytalnych i tym samym brak było podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd, na podstawie art.477¹⁴ § 1 kpc oddalił wniesione odwołanie i orzekł jak w wyroku.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art., 98 i 102 kpc uwzględniając sytuację finansową odwołującej i fakt, że obecnie nie pracuje , jest osobą bezrobotną i nie pobiera żadnych świadczeń.

SSO Elżbieta Majewska